

GABRIEL BOIE: *Văd culorile înaintea de a vedea contururile*

Orasul Middleburg, situat la o oră distanță de Washington DC, este un orașel istoric, din 1787, care pe vremuri a aparținut unui văr al lui George Washington și a fost vândut unui locotenent în timpul revoluției americane. Treptat, orașelul a devenit o destinație preferată pentru vânzătorii de vulpi și jucătorii de polo ecvestru, de unde și-a dobândit faima de "Țara Cailor" și "Capitala Vânzătorilor". Președintele John F. Kennedy însuși și familia sa au fost rezidenți ai acestui orașel chic, stil European, care se aseamănă cu sâturile franceze din zona alsaciană. Robert Duvall, câștigător al premiului Oscar, Viltard Scott, și alte personalități americane locuiesc aici. Tot aici a fost și reședința lui Elisabeth Taylor. Peste 160 de cladiri din Middleburg sunt considerate monumente istorice. Middleburgul

este o feerie, deschide porți de poveste cu vinăriile superbe din munți, o moară străveche, numita Aldi, Biblioteca și Muzeul National al Sportului, un peisaj pitoresc de o frumusețe greu de imaginat, copaci de sute de ani care își împletesc crengile deasupra drumului întîmpinând nostalgic trecătorii.

Cafeneaua Middleburg Common Grounds, una dintre cafenele locale cu mult charm și eleganță găzduiește fotografii de excepție, ale artistului de origine română, **Gabriel Boie**, artist din Middleburg. Gabriel surprinde în fotografiile lui, cu multa măiestrie și talent, feeria orașelului în care locuiește. Imagini de poveste, culori de excepție, emoția cuprinsă în lucrările lui derulează povestea Middleburgului, a experiențelor artistului, a voiajelor sale, surprinde într-un amestec miraculos de culoare peisaje de basm: izvor, aproape îi auzi sunetul, o amenajare extraordinară de culoare; compoziții de bărci plutitoare într-un peisaj tablou bine încadrat, palmieri oglinziți în nori argintii echilibrați în culoare și nuanțe, adevărate picturi care par să aibă o poveste de spus, jucatori de polo ecvestru, cai, o artă fotografică memorabilă, momente surprinse cu o măiestrie perfectă de poveste și culoare. Limbajul pictural trasformat în tablouri remarcabile din care izvorăsc culori unice, excepționale. Artă absolut fermecătoare, fotografiile lui Gabriel reflectă frumusețea orașului lui, a plimbarilor romantice pe malul apei; pasiunea pentru polo, o frumusețe sufletească reprodusă în imagini spectaculoase.

Îți mulțumesc frumos pentru aceasta ocazie de a discuta. Îmi plac fotografiile tale, sunt fascinante! Ai putea să-mi vorbești despre tine, despre familia ta, ce te-a inspirat să devii artist?

M-am născut la Constanța, în vara anului 1977, eu fiind copilul mijlociu al părinților mei, Cătălina și Traian Mircea Boie. Mama, originară din Constanța, a avut înclinații artistice întotdeauna; ea a urmat liceul de arte, iar tata a fost inginer de meserie, dar și un fotograf amator. Am petrecut nenumărate ore cu tata și cu fratele mai mare, într-o cameră obscură improvizată de noi, dezvoltând filme de 35 de mm și imprimând fotografii alb-negru. Amintirile și sfaturile tatălui meu despre arta fotografică sunt încă foarte prezente în memoria mea.

De când locuiești în Statele Unite?

M-am mutat în Statele Unite, cu mama și sora mea mai mică, pe când aveam 19 ani. După o lună, am decis să mă înscriu în marina americană - zilele pe care le-am petrecut la mare, la Mamaia m-au inspirat să iau această decizie. După ce am absolvit antrenamentul obligatoriu, la Chicago, am fost trimis în prima mea misiune, la Virginia Beach, unde am lucrat la escadrilele de luptă pentru aviație navală Black Aces. Am început să lucrez ca mecanic și, apoi, mecanic de

aviație, după care am fost trimis pe un portavion, în teatre active de operațiuni, la sfârșitul anilor '90. Munca m-a ținut destul de ocupat, dar mi-a îngăduit, de asemenea, să-mi cumpar primul meu aparat de fotografiat Canon. A fost nevoie de trei luni de rate pentru a putea pune mâna pe el, dar a fost un vis devenit realitate. Tot atunci am decis să mă întorc la școală și să-mi urmez cealaltă pasiune: calculatoarele.

Cu ce te ocupi?

Sunt consultant IT, lucrez pentru mai multe corporații cunoscute, ca arhitect în tehnologia informaticii (IT), specializat în tehnologia IBM. Sunt foarte pasionat de meseria mea, care merge mână în mână cu pasiunea pentru fotografie, câtă vreme camera digitală se află exact într-un computer, în zilele noastre.

Îți amintești de ceva anume care te-a atras să devii artist fotograf? Cum ai devenit fotograf?

De când eram mic copil fac poze și sunt pasionat de fotografie, părinții mei m-au susținut și m-au încurajat tot timpul - nu-mi pot imagina viața mea fără fotografie. Fotografiez de cind eram copil - inițial, am avut un aparat de

fotografiat de plastic cu care am început să fac poze... călătoream cu tata care făcea multe poze... Îmi amintesc cum mergeam în parc...

Cum găsești timp pentru fotografie?

Îmi place să călătoresc și mă dedic cu totul fotografiatului, atunci când mă aflu în locuri noi. Acest interviu îl finalizez în timp ce mă întorc dintr-o excursie de weekend la St. Moritz. Înainte de a pleca în Elveția, am decis să ies din zona mea de confort și să-mi împachetez doar noul aparat Fujifilm, pe care l-am primit doar cu o zi înainte de plecare. Mi-am zis să încerc să fotografiez câteva peisaje și fotografii de acțiune de la turneul meu preferat de polo de zăpadă. A trebuit să mă apropiu foarte mult de acțiune pentru a obține câteva fotografii bune. Acesta nu este o rutină pentru mine și niciuna dintre lentilele avute cu mine nu a fost proiectată pentru acest fel de captură, dar după sute de poze, am una care îmi place și care, probabil, va fi și tipărită.

Ai un artist fotograf preferat?

Am mulți artiști preferați, care sînt, în mare parte necunoscuți publicului larg, dar întotdeauna mă inspiră cu entuziasmul lor pentru fotografie. Isabella Wolf este una dintre cele mai bune jucătoare de polo, dar este, de asemenea, un fotograf sportiv de excepție (Juliet Wolf, artist din Middleburg, Virginia). Raluca Cohn este un fotograf amator fantastic, român, cu un stil modern foarte special. De curând am avut oportunitatea să-l cunosc pe cel mai consacrat fotograf argentinian, Federico Frangi, la Barcelona și am cumpărat una dintre fotografiile sale. Îmi place mult

să cheltuiesc bani pe fotografiile artiștilor care mă inspiră. Cumpăr artă fotografică din orașul Middleburg unde locuiesc, de la Asociația Artiștilor din care fac parte și din toată lumea, când am ocazia.

Cum luminezi fotografiile ca să realizezi aseamenea pasteluri de culori - miraculos?

Am încetat să mai folosesc și instrumente sofisticate de procesare pentru fotografia mea. Încerc să reduc la minimum acest pas, dar îmbunătățesc culorile necesare pentru a crea acel echilibru idilic de paiete și bucurie.

Ai o preferință de a fotografia peisaje, oameni?

Îmi plac peisajele, dar sunt intrigat de portrete. Din păcate, am ratat multe ocazii, deoarece sunt prea timid ca să cer oamenilor să pozeze pentru mine, mai ales atunci când sunt într-un sat îndepărtat, într-o țară străină. În cele din urmă, trebuie să trec peste asta, pentru că sunt fascinat de oameni bătrâni, de poveștile lor nespuse, pe care pielea lor întunecată o sugerează mereu.

Ce sfat ai avea pentru un artist în devenire care pentru prima oară pune mâna pe un aparat foto?

În primul rând, nu așteptați să achiziționați primul aparat profesional: folosiți telefonul ca să faceți poze și nu renunțați la fotografiat. Un fotograf profesionist local mi-a spus cândva că cel mai bun aparat foto este cel pe care îl ai cu tine când te cheama natura. Urmați fotografii talentați de pe rețelele sociale, consultați site-urile lor.

Fotografiile tale expun o realitate de poveste; culori unice, vii, armonioase, pastelate cu nuanțe deschise creează o atmosferă de bucurie, reflectată în simfonii de culori, o cromatică foarte complexă și sensibilă, o comunicare prin culoare. Cum descoperi culorile?

Una dintre mantrele mele care mă motivează în arta fotografică este faptul că văd culorile înainte de a vedea contururile și acesta este, în mare parte, factorul decisiv pentru o imagine bună în experiența mea, indiferent de subiect. Culorile ne îmbogățesc viața, ne pun într-o dispoziție mult mai bună. Vivacitatea culorilor ne invită să ne trăim din plin viața și să fim mai fericiți. În ciuda faptului că iubesc foarte mult fotografia alb-negru, o rezerv doar pentru ocazii speciale.

Ai tematici la care te gîndesti înainte sa fotografiezi, sau esti spontan, te inspiri pe moment? Ce consideri semnificativ ca sursă de inspirație, ce te interesează în mod special să surprinzi în arta ta (peisaje, portrete, sport, evenimente)?

Sunt spontan, las natura și firul vieții mele să mă surprindă și să mă inspire. Mi se întâmplă foarte rar să plec de acasă în mod intenționat sau să merg într-o excursie special pentru a face fotografii. În schimb, aleg să-mi trăiesc viața și

las subiectele fotografice să mă surprindă pe măsură ce-mi ies în cale. Cea mai mare frumusețe este în peisajele, câmpiile și cascadele întâmplătoare pe care le descopăr sau în străinii pe care îi întâlnesc în oraș sau la țară.

O parte din bucuria și plăcerea fotografiilor mele este să descopăr lucruri noi, să le documentez și să le împărtășesc lumii și, sper, ca unele dintre aceste imagini vor impresiona și pe alții, pentru a ne reaminti că viața este plină de promisiuni și frumusețe, uneori când ne așteptam cel mai puțin.

Ce te inspiră cel mai mult?

Natura, frumusețea naturii, a culorilor și măreției ei.

Ce îți place să faci și te pasionează în mod deosebit?

Iubesc caii, sunt pasionat de cai. Această entuziasm a început când m-am mutat la Middleburg și, de atunci, nu a încetat să facă parte din viața mea de zi cu zi. Sunt un polo „aficionado”; eu și prietena mea jucăm polo în fiecare săptămână, pe tot parcursul anului. Avem trei cai extraordinari, Merengue, Fiona și Gizmo, și probabil vom avea mult mai mulți.

Draga Gabriel, îți mulțumesc foarte mult pentru bucuria acestui interviu.

■■■

Interviu realizat de CĂTĂLINA NOVAC, Middleburg, Virginia, SUA